

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1905.

Treść: *M* 56. Rozporządzenie, dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

56.

Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z dnia 15. kwietnia 1905,

dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wprowadzony po myśli rozporządzenia z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893, zmienia się, względnie uzupełnia z ważnością od dnia 1. maja 1905 w sposób następujący:

§ 5.

Przytoczenie „(porów. także § 21, ustęp 5)“ należy zmienić na „(porów. także § 21, ustęp 7)“.

§ 21.

Ten opiewać będzie:

„§ 21.

Kontrola biletów jazdy. Karty wstępu na peron.

(1) Bilet jazdy należy przy wejściu do poczekalni, wchodząc na peron i wychodząc, przy wsia-

daniu do wagonu, jakoteż każdej chwili w czasie jazdy na żądanie okazać a na krótko przed ukończeniem lub po ukończeniu jazdy — zależnie od przepisów istniejących dla ostatniej sekcji drogi — oddać.

(2) Podróżny, nieposiadający ważnego biletu jazdy winien za całą przebytą przez siebie drogę — a jeżeli stać, na której wsiadł, natychmiast z zupełną pewnością stwierdzić się nie da, za całą przez pociąg przebytą drogę — uiścić dwa razy tyle, ile zwykła cena wynosi, najmniej jednak 6 koron. Kto jednak sam, bez wezwania, oznajmi konduktorowi lub kierownikowi pociągu, że wskutek spóźnienia się nie był w stanie nabyć biletu jazdy, płaci tylko zwyczajną cenę jazdy z dodaniem 1 korony, żadną miarą jednak więcej, jak podwójną cenę jazdy.

(3) Podróżnego, który wzbrania się natychmiast zapłacić, można od jazdy wykluczyć.

(4) Kto bez ważnego biletu jazdy zajmie miejsce w pociągu gołowym do odjazdu, winien uiścić kwotę 6 koron.

(5) We wszystkich przypadkach wydaje się bilet dodatkowy lub inne poświadczenie.

(6) Jednolite uregulowanie za pomocą taryfy tych przypadków, w których ściągania kwot w ustępach 2 i 4 oznaczonych ze względów słuszności zaniechać lub też mniejsze jak w tych ustępach podane kwoty pobierać należy, pozostawia się za przyzwoleniem władzy nadzorczej własnemu zakreśleniu działania zarządów kolei żelaznych.

(7) Na stacjach z zamkniętymi poczekalniami lub peronami należy kartę peronową przy wejściu

do poczekalni lub na peron okazać a oddalając się oddać.

§ 46.

Ostatnie zdanie ustępu 3 opiewać będzie:

„Po upływie tego terminu ma kolej żelazna prawo oddać zwierzęta na utrzymanie na koszt i niebezpieczeństwo interesowanego, względnie, jeżeli na ich dalsze pozostawienie w wagonie lub na dworcze pozwoli, ściągając taryfą ustaloną „miejscowe.“

§ 51.

Ustęp 2 opiewać będzie:

„(2) Dopisywanie innych szczegółów w liście przewozowym, wystawianie innych dokumentów zamiast listu przewozowego jakoteż dołączanie innych pism do niego jest niedopuszczalne, o ile na nie nie pozwala regulamin ruchu lub zarządy kolei żelaznych za przyzwoleniem władzy nadzorczej. Deklaracje, dokumenty i pisma tyczyć się mogą tylko interesu przewozowego.“

§ 53.

Ustęp 13 należy uzupełnić nową lit. d) z następującą osnową:

„d) w razie zwiększenia się wagi w czasie transportu, o ile wysyłający wykaże, że ono jest następstwem stanu powietrza.“

§ 70.

Ustęp 1 opiewać będzie:

„(1) W razie przeszkody zaszłej przy dostawie, winna stacya odbiorcza za pośrednictwem stacyi wysyłającej podać przyczynę jej niezwłocznie do wiadomości wysyłającego. Jeżeli chodzi o posyłki pospieszne, żyjące zwierzęta i posyłki, które szybko się psują a odpowiednie życzenie w liście przewozowym jest wyrażone, doniesienie to nastąpi bezzwłocznie w drodze telegraficznej. Koszta ponosi nadawca; na każdy sposób obciąży się nimi posyłkę. Stacyi odbiorczej nie wolno w żadnym przypadku bez wyraźnego przyzwolenia nadawcy odsyłać posyłkę napowrót. Tyczy się to przede wszystkim posyłek, których przyjąć lub odebrać nie chciano, posyłek spóźnionych wreszcie takich, których doręczenie jest z jakiegoś innego powodu niemożliwe.“

§ 77.

Liczba 3 ustępu 1 opiewać będzie:

„3. Co do tych posyłek, których ładowanie względnie wyładowanie należy do nadawcy lub od-

biorecy po myśli postanowienia tego regulaminu lub taryfy względnie umowy z nimi umieszczonej w liście przewozowym,

za szkodę, powstałą z niebezpieczeństwa połączonego z ładowaniem, wyładowaniem“ lub wadliwym przeładowaniem.“

Załącznik B.

Nr. VI a.

Po Nr. VI należy umieścić nowy numer VI a z następującą osnową:

„VI a.

(1) Mięszaniny bezkształtnego (czerwonego) fosforu z ciężkimi kruszcami, żywicami lub tłuszczami — (środki wybuchowe dla pocisków) — dopuszcza się do transportu, jeżeli mięszaniny te są ściśte, lub jeżeli powstały przez stopienie ich części składowych.

(2) Mięszaniny tego rodzaju muszą być zapakowane w puszkach blaszanych a nadto w paczkach, szczelnie przed kurzem zamkniętych lub znajdować się w nienabitych (ślepych) nabojach, których otwory mają być przed kurzem szczelnie zaśrubowane.

Nr. VII.

Ustęp 2 opiewać będzie:

„(2) 1. (Tekst dotychczasowego ustępu 2.)

2. Jeżeli masa do oczyszczania gazu, pod liczbą 1 wspomniana, zupełnie się zoksydowała, i okoliczność tę nadawca w liście przewozowym wyraźnie potwierdził, przyjmuje się ją do transportu przy nadawaniu jako osobną posyłkę w dowolnym opakowaniu a przy nadawaniu w ładunkach wagonowych w zwykłych, otwartych wozach bez osłony.“

Nr. VIII a.

Ten numer należy przekreślić.

Nr. IX.

Ten numer opiewać będzie:

„IX.

(1) Eter siarczany i rozczyny nitrocelulozy w eterze siarczanym, alkoholu metylowym, etylowym i amyłowym, eterze octowym, octanie amyłowym, acetonie, azotanie benzyłowym względnie w mięszaninach tych płynów, jakoteż inne

plyny, zawierające eter siarczany w większych ilościach (jak krople Hoffmanna) przewożone będą tylko:

albo

1. w naczyniach szczelnych z mocnej, należy zainitowanej względnie szwajcowanej lub falcowanej blachy żelaznej o zawartości co najwyżej 500 kilogramów,

lub też

2. w naczyniach metalowych lub szklanych całkiem szczelnie zamkniętych, brutto najwyżej 60 kilogramów wazących, których opakowanie następującym przepisom odpowiada:

a) jeżeli więcej naczyń stanowi jedną posyłkę, należy je zapakować w mocnych, drewnianych skrzyniach, używając do tego słomy, siana, otrębów, mączki trocinowej, ziemi wycieczkowej względnie innych sypkich ciał.

b) przy osobnem opakowaniu dopuszczalna jest przesyłka naczyń w koszach lub kubiach mocnych, z dobrze przymocowaną osłoną ochronną, jakoteż zaopatrzonych rękojeściami i dostatecznie wyścielonych materiałem do pakowania; osłona ochronna musi być, jeżeli jest sporządzona ze słomy, trzciny, sitowia lub podobnego materiału, napojona rozcieńczoną gliną względnie rozcieńczonem wapnem lub podobnym materiałem z domieszką szkła wodnego.

(2) Naczynia blaszane lub inne metalowe przy 15 stopniach Celsjusza mogą być napełnione nie więcej, jak do dziewięć dziesiątych zawartości.

(3) Rozczyny nitrocelulozy w kwasie octowym można transportować tylko w szczelnych, dobrze zamkniętych naczyniach glinianych lub szklanych w ilościach aż do 90 kilogramów brutto. Do opakowania naczyń stosują się przepisy w ustępie 1, pod liczbą 2 a) i b) podane.

(4) Co do opakowania wspólnego z innymi przedmiotami porów. Nr. XXXV.

(5) Postanowienia ustępu 1, liczba 2, i ustępu 4, mają zastosowanie także do etylu cynkowego, do opakowania jednak nie wolno używać materiałów palnych.

Nr. XI.

Na końcu ustępu 1. należy po słowach „Nr. IX“ umieścić „ustęp 1, liczba 2“.

Nr. XV.

Liczby 6 i 7 należy skreślić.

Nr. XV a.

W ostatniem zdaniu ma być zamiast „liczba 1 do 6“ „liczba 1 do 5“.

Nr. XV b.

Po Nrze XV a należy umieścić nowy numer XV b z następującą osnową:

„XV b.

Akumulatory elektryczne napełnione, nabite lub nienabite przesyła się pod następującymi warunkami:

1. Akumulatory należy w skrzynce od baterji do ich wielkości przystosowanej przymocować tak, by pojedyncze komórki nie mogły się w niej poruszać.

2. Skrzynkę baterijną wstawia się w pakę transportową, a przestrzeń między obydwojma wypełnia naokoło drobnym piaskiem żwirowym, trocinami, startym na proch węglem, piaskiem lub innymi podobnymi chłonącymi materiałami.

3. Bieguny muszą być zabezpieczone przeciw krótkiemu spięciu.

4. Skrzynie muszą być zaopatrzone dwoma rękojeściami a na pokrywach mieć wyraźne napisy „elektryczne akumulatory“ i „góra“.

Nr. XVI.

W ustępie 1, zdaniu 1. ma być zamiast „4, 5 i 6“, „4 i 5“.

Nr. XVII.

Słowa w nawiasie „z wyjątkiem pod liczbą 7“ należy skreślić.

Nr. XIX.

W ustępie 1, w klamrze należy po „eter siarczany“ wstawić zamiast „Nr. VIII a“ „Nr. IX“.

Nr. XXIII.

W ustępie 1 umieścić należy przed słowem „formalina“: „roztwór aldehydu formalinowego i od“.

Nr. XXV.

Na końcu ma być zamiast „4, 5 i 6“ „4 i 5“.

Nr. XXVI.

Po liczbie „XXVI“ należy umieścić znak ustępu „(1)“.

W 1. zdaniu należy słowo „siarkan miedzi“ skreślić.

Następnie po słowach „popiół cynkowy i antymonowy“ należy umieścić: „dalej popiół ołowiany, odchody przy topieniu i pozostałości ołowiu i inne zresztą odpadki, ołów zawierające“.

Jako ustęp 2. dodać należy następujące postanowienie:

„(2) Siarkan miedzi dopuszcza się do transportu, zapakowany w nowe dobrze zamknięte worki z gęstej, silnej tkaniny“.

Nr. XXVI a.

Po Nrze XXVI należy umieścić nowy numer XXVI a z następującem brzmieniem.

„XXVI a.

1. (1) Sinek potasu i sinek sodu w stałej formie należy opakowywać:

- a) w żelazne mocne beczki z naśrubowaną przykrywą i obręczami do toczenia, lub też
- b) w beczki szczelne, z mocnego, suchego drzewa sporządzone, z wkładanemi obręczami albo w tak samo sporządzone podwójne skrzynie z zewnętrznemi obręczami. Wewnętrzne schowki muszą być wyscielone szczelnym materiałem i być tego rodzaju, by pomimo wstrząśnień, uderzeń itd. przy transporcie nieuniknionych, żaden kurz z zawartości przedostać się nie mógł. Zamiast wewnętrznych, drewnianych można użyć zalutowanych metalowych naczyń. Użycie szczelnie zamkniętych naczyń ze szkła lub kamienia zamiast wewnętrznych, drewnianych jest dopuszczalne, jeżeli te naczynia są owinięte w gęste materye lub zaszyte a następnie w wytrzymałe paki drewniane sianem, słomą względnie innymi stosownymi materiałami do pakowania mocno zapakowane.

(2) Pod powyższymi warunkami ustępu 16 można i z większej liczby naczyń utworzyć jedną posyłkę.

2. (1) Ług sinku potasu i ług sinku sodu dopuszcza się do transportu tylko:

- a) w szczelnych, dobrze zamkniętymi opatrzonych, żelaznych schowkach, które w mocnych, drewnianych lub metalowych skrzyniach umieszczone są w piasku żwirowym, mące trocinowej lub w innych absorbujących materiałach, lub też
- b) w umyślnie do tego urządzonych wozach kotłowych. Kotły muszą mieć podwójne ściany i być całkiem szczelne; nie mogą na dolnych częściach mieć żadnych otworów (kurków, wentyli lub tym podobnych). Otwory koła

muszą być uszczelnione, zamknięte i mieć dla ochrony mocno przyśrubowane nakrywki metalowe.

(2) Ładowanie i wyladowywanie posyłek zawierających ługi, jakoteż napełnianie i wypróżnianie wozów kotłowych jest rzeczą nadawcy i odbiorcy. Przedstawionego ewentualnie kolei żelaznej wniosku o odstąpienie robotników do takich czynności uwzględniać nie wolno.

(3) Ciężar brutto jednej przesyłki z ługami nie śmie być większy jak 75 kilogramów. Transport dozwolony jest tylko w otwartych wozach.

3. Wspólne przepisy do 1 i 2:

- a) na posyłkach i na wozach kotłowych musi być umieszczone i to pismem wyraźnem, odbijającym, trwałem oznaczenie „trucizna“ i zawartość („sinek potasu“, „sinek sodu“, „ług sinku potasu“ itd.);
- b) posyłek nie wolno przeładowywać razem z kwasami lub kwaśnemi solami, tak samo z artykułami spożywczymi, środkami lekarskimi itp. Wozów kotłowych nie należy wstawiać do pociągów w pobliżu wozów naładowanych kwasem.

4. Przepisy pod liczbami 1 do 3 mają analogiczne zastosowanie także do naczyń i wozów kotłowych, w których znajdował się transport siłku potasu lub sinku sodu. Tego rodzaju naczynia należy zawsze jako takie deklarować.“

Nr. XXIX.

Jako ustęp 4 należy dodać następujące postanowienie:

„(4) Węgiel drzewny, cały (nierozdrobniony) przyjmuje się do transportu tylko wtedy, jeżeli w liście przewozowym zawarta jest deklaracja, że przynajmniej 48 godzin leżał na składzie.“

Nr. XXIX a.

Po Nrze XXIX należy wstawić nowy Nr. XXIX a z następującem brzmieniem:

„Nr. XXIX a.

Węgiel brunatny i kamienny, mielony, przyjmuje się do transportu tylko w mocno gwoździami zabitych, szczelnie zamkniętych, całkiem wypełnionych skrzyniach drewnianych albo beczkach.“

Nr. XXXI.

W ustępie 1 należy po słowie „czyszczenia“ dodać jako drugie zdanie:

„Z zastrzeżeniem postanowień w ustępie 4 zawartych, można te przedmioty tylko w suchym

stanie dostawiać a odpadków z przedzenia i tkania nie wolno zbijać w bale.“

Dalej, jako nowy ustęp 4 należy umieścić następujące postanowienie:

„(4) Przesłanknięte tłuszczem lub pokostem szmaty (ścierki do czyszczenia) dopuszcza się do transportu w opakowaniu, w ustępie 3 przewidzianem, także w stanie mokrym lub wilgotnym.“

Nr. XXXV.

Cyfrę VIII *a* należy w dwóch miejscach kreszlić.

Nr. XXXV *a*.

Pod liczbą 6, w ustępie 2, należy po słowie „zawartość wody“ umieścić „lub ostatni także z co najmniej 35 procentami alkoholu“.

Nr. XL.

Jako ustęp 4. dodaje się następujące postanowienie:

„(4) Przepisy dotyczące się opakowania w ustępie 1, jakoteż postanowienia w ustępie 2 znajdują także zastosowanie co do wełny kolidynowej. zwilżonej co najmniej 35 procentami alkoholu.“

Nr. XLIV *a*.

Po Nrze XLIV umieścić należy nowy Nr. XLIV *a* osnowy następującej:

„XLIV *a*

(1) Powietrze płynne dopuszcza się do przewozu we flaszkach szklanych, dwuściennych, uniemożliwiających przewód i promieniowanie ciepła, obłożonych filcem i korkiem fileowym tak zamkniętych, by wyparowujące gazy uciec nie mogły nie wywierając wewnątrz nadzwyczajnego ciśnienia, wpływ zawartości jednak był przecież niemożliwym. Korek fileowy musi być tak na flaszcze umocowany, by się przy nachyleniu lub obróceniu flaszki nie zwolnił. Każda flaszka (lub więcej flaszek wspólnie) musi być zabezpieczona przeciw uderzeniom zapomocą mocno stojącego kosza drucianego lub podobnego naczynia. Transport koszów drucianych lub naczyń winien się odbywać w skrzyniach metalowych, u góry otwartych, albo zamkniętych tylko siatką drucianą, przykrywą opatrzoną otworami lub podobnem urządzeniem względnie w skrzyniach drewnianych, wyścielonych blachą, z napisem „Flüssige Luft“. W tych schowkach nie wolno umieszczać żadnych łatwo zapalnych materiałów do pakowania, jak trociny, wełna drzewna, torf, słoma, siano. Skrzynie i paki w wozie kolejowym należy ustawić tak, by się nie mogły przewrócić

lub spaść, by flaszki prosto stały i nie były narażone na uszkodzenia przez inne posyłki transportowe. Łatwo palnych drobnych posyłek lub łatwo palnych płynnych materiałów nie przeladowuje się w bezpośredniej bliskości płynnego powietrza.

(2) Zamiast dwuściennych, filcem wyścielonych flaszek szklanych, można użyć innych naczyń, jeżeli są przeciw ogrzaniu tak zabezpieczone, że nie znajdą wilgocią, ani okryją się szronem. Naczynia te, jeżeli są dosyć mocne i dobrze stoją, mogą się obyć bez kosztów drucianych lub tym podobnych. Zresztą mają przepisy ustępu 1 analogiczne zastosowanie.“

Dotychczasowy Nr. XLIV *a* należy zmienić na XLIV *b*.

Nr. XLVII.

Liczba 1 opiewać będzie następująco:

„1. w zupełnie szczelnych i dobrymi zamknięciami zaopatrzonych naczyniach z żelaza kutego, lanego, lanej stali, ołowiu lub miedzi.“

Nr. XLVIII *a*.

Po Nrze XLVIII należy umieścić nowy Nr. XLVIII *a* treści następującej:

„XLVIII *a*.

Sód i potas należy przysyłać w mocnych puszkach blaszanych z zalutowaną nakrywką względnie w mocnych, szczelnie zamkniętych flaszkach szklanych, pociągniętych naftą lub też suchych. Flaszki szklane winno się umieszczać w piasku zwirowym. Puszkę blaszaną zapakuje się w skrzynie drewniane, flaszki ze szkła w skrzynie drewniane z zalutowanymi wstawkami blaszanymi.“

Nr. XLIX *a*.

Ten numer opiewać będzie:

„XLIX *a*.

Nadtlenek sodu nadaje się w mocnych, wody zupełnie nieprzepuszczających puszkach blaszanych, opakowanych w mocnej skrzyni z zalutowaną wstawką z blachy.“

Nr. XLIX *b*.

Ten numer opiewać będzie:

„XLIX *b*.

(1) Węgielek wapniowy musi być zapakowany w naczyniach żelaznych, szczelnie zamkniętych przed dopływem powietrza. Innych materiałów do tych naczyń nie wolno dopakowywać.

(2) 1. Grubość ściany musi wynosić w naczyniach o wadze brutto jednej sztuki:

do 55 kilogramów	przynajmniej	0·6	milimetrów,
„ 110	„	0·85	„ a
„ 120	„	1·00	„ ;

przesyłek tego rodzaju z wagą brutto większą niż 120 kilogramów nie przyjmuje się do transportu. W razie użycia pak ochronnych o deskach przynajmniej na 15 milimetrów grubych, wystarczy dla ścian wszystkich powyż wspomnianych naczyń grubość przynajmniej 0·3 milimetrów.

2. Nakrywy naczyń kształtu walca (bębna) należy na całym obwodzie przylutować a nakrywy beczek żelaznych prasowanych lub walcowanych przymocować do beczek bez użycia śrub, uszczelniającym środkiem.“

Król węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiano, wydaje to samo zarządzenie dla krajów węgierskiej korony.

Wittek wlr.